

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ในการดำเนินคดีฟื้นฟูกิจการลูกหนี้¹

ณัฐดนัย แยมทับ²

จากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความหมาย แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่าการดำเนินกระบวนการของกฎหมายล้มละลายนั้น บทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีความสำคัญอย่างมากในการคุ้มครองสิทธิและป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ บรรดาเจ้าหนี้จากการกระทำของลูกหนี้และในขณะเดียวกันก็เป็นการให้โอกาสแก่ลูกหนี้ที่จะชำระบัญชี ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการรวบรวมทรัพย์สินของ ลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลายและดำเนินการแบ่งทรัพย์สินที่รวบรวม ได้ให้กับบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลาย โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานสำนวนคดีล้มละลายและสำนวนคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตลอดจนชำระบัญชีตามคำสั่งศาล และมีอำนาจจัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้ แต่เพียงผู้เดียวตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 โดยมีอำนาจที่จะรวบรวม (1) จัดการและจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไป (2) เก็บรวบรวมและรับเงิน หรือทรัพย์สินซึ่งจะตกได้แก่ลูกหนี้หรือซึ่งลูกหนี้มีสิทธิจะได้รับจากผู้อื่น (3) การประนีประนอมยอมความหรือฟ้องร้อง หรือต่อสู้คดีใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลในขณะที่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2583 รวมทั้งมีอำนาจ เข้ายึดดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารของลูกหนี้ ตลอดจนบรรดาทรัพย์สินซึ่งอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ หรือของผู้อื่นอันอาจแบ่งได้ในคดีล้มละลาย ตามมาตรา 19 และมาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และการแต่งตั้งนั้นก็ยังคงแต่งตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จากเจ้าพนักงานบังคับคดี ตำแหน่งนิติกร ที่มีความรู้ด้านกฎหมายเข้ามาทำหน้าที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นข้าราชการ ซึ่งมีแนวความคิดในเชิงยึดติดกับการ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินคดีฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์จริงเกียรติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิลา ภักดีสิง

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาเขตบางนา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พิจารณาเอกสารเป็นสำคัญ ย่อมทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการดำเนินการในทางธุรกิจ อีกทั้งกิจการแต่ละประเภทจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถเป็นการเฉพาะและควรมีประสบการณ์ในการประกอบกิจการเช่นเดียวกับกิจการของลูกหนี้มาเป็นผู้บริหารแทนลูกหนี้ แม้ผู้บริหารที่เข้ามาจะต้องปฏิบัติตามแผนที่กำหนดแนวทางการฟื้นฟูกิจการไว้ตามก็ตาม แต่ถ้าหากไม่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ก็ทำให้เกิดปัญหาในการเข้ามาบริหารกิจการของลูกหนี้มากซึ่งส่งผลกระทบต่อลูกหนี้โดยตรง และหากเป็นกรณีที่ไม่มิผู้บริหารแผน ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/20 วรรคแรก และมาตรา 90/69 วรรคแรก ที่ให้อำนาจศาลในการที่จะแต่งตั้งบุคคลเป็นผู้บริหารแผนและบุคคลที่ต้องทำการแทน ได้แก่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่มีฐานะเป็นข้าราชการในตำแหน่งนิติกร และมีความรู้ความสามารถด้านกฎหมายต้องปฏิบัติหน้าที่ฐานะผู้บริหารชั่วคราว หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว ที่มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือในฐานะของผู้บริหารแผนชั่วคราวที่จะต้องเข้าไปบริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่กำลังมีปัญหา และต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเข้ามาบริหารงานด้านธุรกิจ จึงทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้นไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์มาจากข้าราชการประจำการปฏิบัติงานต้องอยู่ภายใต้ระเบียบราชการ และถูกควบคุมโดยสายบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชา การดำเนินการต่างๆจึงต้องมีการนำเสนอที่ผ่านขั้นตอนความเห็นชอบของผู้บังคับบัญชา หากได้กระทำไปโดยไม่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาและเกิดความเสียหายขึ้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็อาจถูกดำเนินการทางวินัย แต่หากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ดำเนินการใดในกิจการของลูกหนี้ขณะนั้นก็อาจส่งผลกระทบต่อกิจการของลูกหนี้ในมูลค่ามหาศาล ซึ่งจากการรวมอำนาจหน้าที่ไว้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่เพียงผู้เดียว ทำให้เห็นว่า เกิดข้อขัดข้อง ทำให้การจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้เกิดความล่าช้า ส่งผลกระทบไปถึงการทำบัญชี ส่วนแบ่งจ่ายเงินให้เจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสีย จากที่ความสำคัญของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่มีต่อกระบวนการฟื้นฟูกิจการที่ได้กล่ามาแล้ว จึงทำให้ต้องศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินคดีฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป

จากการศึกษาวิเคราะห์บทบาทอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ผ่านมาของประเทศไทย และต่างประเทศ (อังกฤษและสหรัฐอเมริกา) ผู้ศึกษาพบว่า ภารกิจของกรมบังคับคดีที่มีทั้งการบังคับคดีแพ่ง การบังคับคดีล้มละลาย การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ การชำระบัญชีและการวางทรัพย์ ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้คดีล้มละลายที่อยู่ระหว่างการบังคับคดี และอยู่ระหว่างรอการบังคับคดี

เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปริมาณคดีล้มละลายที่เพิ่มสูงขึ้นกลับสวนทางกับจำนวนบุคลากรของกรมบังคับคดี ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการบังคับคดีล้มละลายที่เกิดความล่าช้าและอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้ลูกหนี้ และผู้มีส่วนได้เสีย จึงสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลายได้ ดังต่อไปนี้

มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ในประการแรกด้านปริมาณงานเพิ่มมากขึ้น โดยไม่สอดคล้องกับอัตรากำลัง ในปัจจุบันมีปริมาณคดีล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องรับผิดชอบต่อ 1 คนเพิ่มขึ้น โดยที่จำนวนบุคลากรคงเดิม ไม่มีอัตราเพิ่มเติมให้บรรจุได้ ซึ่งหากสามารถพัฒนาให้มีอัตรากำลังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สมดุลกับภาระงานได้ ก็จะทำให้ระยะเวลาในการบังคับคดีรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ส่งผลดีทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ ตลอดจนถึงระบบเศรษฐกิจในภาพรวม ในประการที่สองเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีปัญหาสมองไหลผู้ที่ทำหน้าที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของกรมบังคับคดี มีทั้งข้าราชการและพนักงานราชการในตำแหน่งนิติกร ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ มักจะมีการโอนย้ายหรือลาออกไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากความต้องการไปทำงานทางกฎหมายด้านอื่นที่มีค่าตอบแทนที่สูงกว่า ส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดการสั่งสมองค์ความรู้ ขณะที่คดีล้มละลายมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จึงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ในประการที่สามปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขาดการทำงานในเชิงรุก อันเนื่องมาจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีปริมาณคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก เป็นเหตุให้ไม่อาจทำงานในเชิงรุกได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ยังขาดประสิทธิภาพ บริบทของสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป การประกอบธุรกิจและการทำธุรกรรมและสัญญาต่างๆ มีรูปแบบที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มีการออกกฎหมายทางเทคนิครองรับการประกอบธุรกิจและการทำสัญญาต่างๆ เป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงเป็นการยากต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจภายในระยะเวลาอันจำกัด นอกจากนี้ สภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัวส่งผลให้ลูกหนี้จำนวนมากประสบปัญหาในการชำระและถูกฟ้องคดีล้มละลายเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในปัจจุบันต้องอาศัยความรู้ความสามารถแบบสหวิชาชีพ การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีความชำนาญในด้านกฎหมายเพียงอย่างเดียวจึงยังไม่อาจตอบสนองต่อมาตรการในการจัดกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายล้มละลายได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย ด้วยข้อจำกัดในเรื่องปริมาณงานที่รับผิดชอบมากเกินไปส่วนที่พอเหมาะ ประกอบกับการขาดระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลข้อมูลทรัพย์สินของลูกหนี้ ทำให้การรวบรวมและการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายล้มละลายเท่าที่ควร

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวกับอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการกำกับดูแลและหลักการบริการกิจการที่ดี พบว่า การดำเนินการฟื้นฟูกิจการนั้นเปรียบเสมือนกับการบริหารกิจการในธุรกิจ

ทั่วไป ที่จะต้องดำเนินธุรกิจให้มีผลกำไร เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้นของกิจการ ดังนั้น การที่ดำเนินกิจการให้ประสบผลสำเร็จหรือมีผลกำไรสูงสุดให้แก่กิจการนั้น จึงต้องมีหลักการกำกับดูแลและบริหารกิจการที่ดีเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินการฟื้นฟูกิจการนั้น มีเพียงมาตรการกำกับดูแลโดยคณะกรรมการเจ้าหนี้ ซึ่งเป็นเพียงการกำกับดูแลให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนฟื้นฟูกิจการที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ให้อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการสอดส่องดูแลหรือกำกับดูแลการดำเนินกระบวนการฟื้นฟูกิจการภายใต้การบริหารกิจการของผู้บริหารแผนทั้งในฐานะผู้บริหารของลูกหนี้เดิม หรือผู้บริหารแผนซึ่งเป็นบุคคลภายนอกกิจการ ซึ่งอาจจะยังขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เองมีอำนาจเพียงตรวจสอบให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการเป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น ไม่อาจตรวจสอบหรือกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลที่ดี เช่นหลักในการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหารการกำกับหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ ทำให้ผู้บริหารแผนหรือผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการไม่ปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการและส่งผลให้การฟื้นฟูกิจการไม่ประสบความสำเร็จและต้องเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย ส่งผลเสียต่อกิจการ และบรรดาเจ้าหนี้รวมตลอดถึงลูกจ้างของกิจการนั้น

จากการศึกษากระบวนการฟื้นฟูกิจการและบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใต้กฎหมายล้มละลายของต่างประเทศ เช่น ในประเทศอังกฤษ และสหรัฐอเมริกา โดยสรุปก็คือ ลักษณะที่คล้ายคลึงกันของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนในต่างประเทศ จะเห็นว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งด้านกฎหมายและการบริหารจัดการธุรกิจ จึงมีผลดีต่อทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ โดยทั่วไปสัดส่วนภาระคดีของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนจะไม่สูงมาก ทำให้ปฏิบัติงานได้คล่องตัวและรวดเร็ว ประกอบกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนจะได้เงินค่าตอบแทนตามสัดส่วนมูลค่าของทรัพย์สินที่รวบรวมได้ มิได้รับเงินเดือนอย่างเจ้าหน้าที่รัฐ จึงเป็นแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีล้มละลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดงบประมาณของรัฐลงได้ ดังนั้น หากประเทศไทยจะนำระบบพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชน เช่นเดียวกับของต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกามาปรับใช้ก็อาจจะส่งผลดีต่อการดำเนินการฟื้นฟูกิจการภายใต้กฎหมายล้มละลายของประเทศไทย ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าจากกฎหมายพระราชบัญญัติล้มละลายพุทธศักราช พ.ศ.2483 เอกสารการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยมุ่งเน้นที่จะชี้ให้เห็นบริบทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไทยในปัจจุบัน การนำระบบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนมาเสริมสร้างการบังคับคดีล้มละลายในต่างประเทศ แนวทางการถ่ายโอนการบังคับคดีล้มละลายให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนของประเทศไทยและบทบาทใหม่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดี ที่จะปรับเปลี่ยนบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จากผู้ปฏิบัติ (Operator) ไปเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) โดยนำระบบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาเข้าไปจัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลายที่มีกิจการทรัพย์สิน ยุ่งยาก ซับซ้อนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลายรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

และเปลี่ยนบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดีเข้าไปเป็นผู้กำกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เอกชน และให้เข้าไปดูแลส่วนงานอาญา โดยเข้าไปดำเนินการกระบวนการล้มละลายในคดีที่ลูกหนี้ไม่มี กิจการและทรัพย์สิน ช่วยสืบสวนสอบสวนคดีอาญากรณีล้มละลายทุจริตและการกระทำผิดเกี่ยวกับคดี ล้มละลาย เป็นต้น

เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับคดีล้มละลายและการดำเนินการฟื้นฟูกิจการให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้นไป อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขัน เสริมสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนให้กับประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) และ ในเรื่องการถ่ายโอนภารกิจภาครัฐในประเด็นเรื่องการถ่ายโอนภารกิจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โดยจะ เป็นการปรับบทบาทของกรมบังคับคดีจากการเป็นผู้ปฏิบัติ (Operator) ไปเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) ซึ่งจะช่วยลดบทบาทของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดีลงและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของกรมบังคับคดี อันจะเป็นการพัฒนากระบวนการบังคับคดี ล้มละลายและระบบการดำเนินการฟื้นฟูกิจการภายใต้กฎหมายล้มละลายของประเทศไทยให้เป็นไปได้ด้วย ความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- วิชา มหาคุณ. คำอธิบายกฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ นิติบรรณการ, 2549.
- พิชัย นิลทองคำ. การฟ้องคดีล้มละลายวิธีปฏิบัติในศาลล้มละลาย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อทตยา มิเลิน เนียม จำกัด, 2544.
- สุธีร์ ศุภนิตย์. ระบบกฎหมายล้มละลายในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด , 2547.
- ไกรสร สิงหาราชาพันธ์, “เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชนกับบทบาทใหม่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดีในอนาคต”, วารสารรอบรู้การบังคับคดี, (2560)